

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det ærede Medlem vil altsaa ikke fastholde, og det er selvfølgelig rigtigt af ham, at den Tjenestetidsordning, der er gældende i Københavns Kommune nu, nogen Sinde har været gældende i Statens Forhold. Den Tjenestetidsordning, som det ærede Medlem kalder den doktrinære Gennemførelse, har det ærede Medlems eget Parti jo givet sin Tilslutning, den Gang den blev gennemført. Derfor forekommer det mig, at i hvert Tilfælde, naar Forholdet er det, at de Ændringer, der er foreslaaet og gennemført, har Oppositionen givet sin Stemme, saa kan det ærede Medlem ikke med Sandhed staa op og sige, at disse Penge har den nuværende Regering sparet, medens Oppositionen ikke har villet være med til det.

P. Munch: Jeg har først nogle Bemærkninger at gøre i Anledning af Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det ærede Medlem Hr. Schmidt understregede meget stærkt den Betydning, som Danmarks Stilling midt imellem de Stater, som omgiver os, har faaet, og understregede, i hvilken Grad vi, mere nu end tidligere, er afhængige af Begivenhedernes Udvikling i den øvrige Verden. I disse Betragtninger kan jeg for mit Vedkommende være ganske enig. Det ærede Medlem Hr. Schmidt drog imidlertid derudaf, saa vidt jeg forstod ham, den Slutning, at det maatte være Danmarks Opgave at træde op med større Virksomhed, yde en mere direkte Indsats i Storpolitikken i Forholdet mellem de forskellige Stater, end det tidligere har været Tilfældet, og navnlig end det hidtil har været Tilfældet i den Maade, hvorpaa man fra dansk Side er optraadt indenfor Folkenes Forbund.

Med Hensyn til selve Forhandlingerne i Folkenes Forbund vil jeg benytte Lejligheden til at slutte mig til det Ønske, der er udtalt af det ærede Medlem Hr. Pürschel, at Forberedelsen af vore Forhandlinger sker under Drøftelse med det udenrigspolitiske Nævn, og jeg kunde dertil føje et Ønske om, at der hvert Aar efter Forhandlingerne i Genève blev givet en Lejlighed til en samlet Forhandling om dette Spørgsmaal i Rigsdagen under den ene eller den anden Form, i Stedet for at Drøftelsen nu kun kan ske i Form af spredte Indlæg under den Form, som Finanslovbehandlingen har.

Men naar det fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side blev hævdet, at Danmarks Optræden under Forhandlingerne i Genève ikke havde været tilstrækkelig aktiv — og han rettede særlig sine Bemærkninger til mig —, tror jeg, at den Opfattelse, han her har gjort sig til Talsmand for, ikke er holdbar. Vi kan ikke under vor Deltagelse i Folkeforbundets Forhandlinger handle ud fra den Forestilling, at Folkeforbundet sidder inde med en saadan Magt og Myndighed, at det med blot nogen Udsigt til at øve virkelig Indflydelse kan gribe ind i det store Stridsspørgsmaal mellem Frankrig og Tyskland, som forgifter Europas Liv, og som er den farligste, den mest betydningsfulde Kilde til den stadig fortsatte Urotilstand mellem de europæiske Stater. Folkeforbundet har efter sine Regler en stærkt begrænset Opgave, og Folkeforbundet har under den nuværende europæiske Stilling en endnu mere begrænset Magtstilling. Derfor vil det væsentlige, man i de nærmeste Tider kan vente udrettet i Folkeforbundet, være, at man forbereder det Arbejde, der kan gøres igennem de kommende Tider, ved at styrke og fæstne Forbundets Organisationer, udvikle det internationale Maskineri, der kan benyttes til Forhandlingerne mellem Folkene, naar der en Gang i kommende Tider raader mere fornuftmæssige Stemninger mellem de forskellige Nationer end de Stemninger, der gør sig gældende i Øjeblikket.

Paa dette Omraade er Folkeforbundet i den Tid, som hidtil er forløbet, blevet udviklet og udviklet med ikke ringe Styrke, ikke ringe Energi, og vi i Danmark kan for vort Vedkommende med Tilfredshed pege paa, at de nordiske Stater har bidraget væsentligt til at udforme Folkeforbundets Organisation, og at det er lykkedes paa adskillige Punkter at gennemføre i det praktiske Liv Bestemmelser, om hvilke der fra dansk Side og svensk og norsk Side udtaltes Ønsker allerede under Forhandlingerne i 1919 i Paris under Sammenkomsten mellem de neutrale Stater og Repræsentanterne for de allierede Magter, der den Gang var i Færd med at forberede Freden. Vi maa imidlertid dertil knytte en Beklagelse af, at adskillige af de organisatoriske Bestemmelser, der kunde være traadt ud i Livet, navnlig Reglerne for, hvorledes Raadets ikke-permanente Medlemmer skal vælges, ikke foreløbig har faaet Gyldighed, fordi man fra en enkelt Magts Side har stillet sig hindrende i Vejen og indtil dette Øjeblik umuliggjort, at Forbundets Regler paa dette Punkt fæstnedes, en Tilstand,